

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam poiz, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavne naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterstopne peti-vrste po 12 h, če se se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni naj se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 8, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Skupno gospodarsko delo.

I.

Ekleta o slovenski ljudski stranki je končana. Mno je stvar zaspala, ne da bi bila vzbudila količnej hrupe, količnej razburjenja. Ves svet je bil od vsega začetka prepričan, da je stvar v naprej izgubljena. Stranke, ki se toliko let ljuto vojujejo, se ne dajo kar brez noč zbiti v eno samo organizacijo.

Ideja sama na sebi je bila nesrečno sprožena. To pa zagledal, ker klerikalci ni bilo za stvar, marveč za njih strankarsko korist.

Namen slovenske ljudske stranke bi mogel biti samo ta, da se osredotoči politične sile naroda na skupno delo v določeni nujni in vsem skupnim namenov. Če hoče kdo z nekaterimi prijatelji sezidati hišo, se bo za to skupno podjetje z njimi dogovoril glede vsega tega, kar se tiče hiše. Kakšnega političnega in verskega mišljenja so ti prijatelji, bi pri hiši pač ne prišlo v poštev.

Ti klerikalci bi se bili morali glede slovenske ljudske stranke postaviti na tako stališče — ko bi bili imeli resne, poštene in nesebične namene. Da je med slovenskimi strankami v gotovih stvareh mogoče edinstvo, o tem ni nobenega dvoma. Ko bi bilo klerikalcem na tem, da se doseže, kar je narodu potrebno in glede česar smo vsi edini, potem bi bili morali to fiksirati in reči: v teh stvareh je med nami sloga, zastavimo skupno vse moči, da jih ali dosežemo ali pa jih skupno ustvarimo.

Pri skupnem delu v gotove svrhe se ublaže nasprotja, se iznačijo marsikateri nazori in se lahko ustvari trajna zveza. To bi bila pot do slovenske ljudske stranke. Klerikalci niso krenili na to pot, ker so imeli pred očmi čisto strankarske in čisto politične namene.

Med tatimi možmi, ki so se pri enketi oglašali, je bilo tudi nekaj

takih, ki so omenili skupno gospodarsko delo. Omenili so to le mimogrede, prav kakor bi njim samim ne bilo čisto jasno, kako naj se ta misel izvede, samo toliko se vedeli, da bi skupno gospodarsko delo lahko ugodno vplivalo tudi na politične razmere.

To je istina, kateri ne more nihče oporekati. In ta resnica je toliko bolj uvaževanja vredna, ker je na gospodarskem polju najlaglje doseči skupno delo in ker bi tako skupno delo bilo največjega nesamo materialnega, nego tudi narodno-političnega pomena.

Velika napaka vse slovenske politike je, da posvečuje gospodarski organizaciji premalo pozornosti. Slovenske stranke, vse in povsod, so se doslej nekako omejevale na čisto politično in kulturno delo in na strankarsko organizacijo. V narodnogospodarskem oziru se je gledalo na organizacijo denarnih zavodov v svrhu, da se slovenski kapital iztrga iz nemških rok in poleg tega na organizacijo mlekarstva.

Narodno napredna stranka je v tem oziru vedno stala na stališču, da se gospodarske organizacije ne smejo zapletati v politične boje, in je zvesto vztrajala na tem stališču. Ne tako klerikalci. Ti so si ustvarili gospodarsko organizacijo, ki služi izključno samo njihovim političnim namenom. Proti starim, trdnim posojilnicam, ki so v naprednih rokah in ki se niso nikdar vtikale v politiko, so ustanovili konkurenčne zavode, ki stoje vedno pred bankrotom in ki delajo starim posojilnicam najumazanejšo, dosti krat naravnost hudo delsko konkurenco. Ustvarili so nebroj katoliških združenj, v katerih se je kradlo in golufalo, kar se je dalo. Velika večina teh katoliških združenj je sramotno poginila, nekateri duhovniki so imeli krivični profit v žepu, narod je imel škodo in cela vrsta narodnih eksistenc je bilo uničenih.

Klerikalna gospodarska organizacija se je izkazala kot pravo prokletstvo za slovenski narod in še pozni rodovi bodo prekinjali spomn tistih duhovnikov, ki so v svoji hudobiji in gospodstvaželjnosti tako brezvestno eksperimentirali z narodnogospodarskimi koristmi slovenstva.

Po zaslugi klerikalcev je za družna ideja na Slovenskem popolnoma kompromitirana, dasi je sama na sebi dobra in zdrava. Izgubila je ves kredit, ker so jo klerikalci tolovajsko izrabili za svoje umazane politične in osebne namene. Kmetijska družba kranjska se trudi na vse načine in z največjim naporom, da bi združništvo rehabilitirala in postavila na zdravo podlago. Da so pri nas mogoče in umestne samo zadružne posojilnice in produktivne zadruge, to uvidevajo sedaj menda tudi najbolj nevedni kaplanje — ali trajalo bo še desetletja, predno se poravnata.

Ravno na polju kmetu namenjene gospodarske organizacije vlada danes na Slovenskem strahovita anarhija. In prav nič ni upanje, da bi se kaj obrnilo na bolje, kajti pri klerikalcih je angažiranih toliko osebnih interesov, da se nam zdi vsak poskus porazumljenja vsaj za sedaj nemogoč. Svojim somišljenikom priporočamo, naj delujejo kakor doslej. Gospodarske organizacije in produktivne zadruge naj se ustvarjajo tam, kjer so potrebne, vedno naj se dela vestno, pošteno in strogo solidno brez ozira na politične in strankarske razmere. Klerikalne zadruge, če so strankarske, če se vti kajo v politiko, če postopajo nepošteno, naj se neusmiljeno pobijajo, dokler se ne zatro.

Mi si štejemo v velikansko zaslugu, da smo uničili celo vrsto gnilih klerikalnih konsumov. Ko bi ne bilo nas, ko bi se mi ne bili s tako odločnostjo lotili boja proti klerikalnim konsumom, bi bili klerikalci, pijani

prvih uspehov, celo Slovenijo preplavili s konsumi in z njimi uničili vse slovenstvo. Naš boj jih je prisilil, da so ustavili svoje organiziranje, mi smo s hitrim justiciranjem dosegli, da ni škoda še veliko večja in da se je snovanje konsumov sploh opustilo.

Gde gospodarske organizacije kmetijskega ljudstva bomo nadaljevali boj proti vsem gnilim pojavom v klerikalni organizaciji. Temu boju bo konec šele tedaj, kadar se dobi modus, po katerem se zadružništvo uredi enotno, koristim naroda primerno in tako, da bo popolnoma nepolitičnega značaja odmakneno političnim bojem, res edino in izključno gospodarska organizacija.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Konec herojske obrambe.

Kar se je mesece in mesece prokovalo, a se ni uresničilo, to se je včeraj, ako smemo verjeti poročilom, izpolnilo.

Nekdaj ponosne ruske trdnjave Port Artur ni več!

Kakor zatrjuje brzobjavka iz Berlina, je trdnjava že kapitulirala, general Steselj jo je že izročil Japoncem in na portarturskem obzidju, ako ga je sploh še kaj ostalo, veje že nemara danes krvavo-rdeča zastava vzhajajočega solca.

Teg dja, kakršne doslej še ne pozna zgodovina, je doigrana, epopeja je izpeta!

Junak Steselj, čigar ime se bo bleščalo v zgodovini človeštva na vekov veke med najslavnejšimi možmi, je odložil svoj meč, ko je uvidel, da je vsak nadaljni boj brezuspešen, ko se je prepričal, da se mu v doglednem času ni nadejati od nikoder osvoboditve, rešitve.

Težak je moral biti trenutek odločitve za generala Steslja!

Osem dolgih mesecev, odkar traja obleganje Port Arturja s suhe strani, je vodil gen. Steselj obrambo že takoj sprva pogibeljivo dolga trd-

njave s tako blestečo bravuro, s takim brezprimernim junaštvom, da je primoral ves svet — prijatelje in sovražnike, da ga občuduje, da se mu v brezmejnem občudovanju klanja kot enemu izmed največjih herojev, kar se jih je rodilo človeštvu.

S posadko, ki je bila v primeri s skoro brezbrojno japonsko armado enaka neznatni peščici, je skoro leto in dan vztrajal na mestu, kamor ga je poklicala dolžnost, kljuboval je vsem navalom s toliko energijo, da se je zdela, da je ni sile na svetu, ki bi mogla streti odporno moč tega jeklenega moža.

Japonski topovi so dan na dan, noč za nočjo peli Port Arturju smrtno pesem in spali smrt in pogin v mesto, v vrsto hrabrih braniteljev, nepregledne množice oblegovancev so se neprestano zaganjale v trdnjavo, v mesto se je slišalo samo stokanje ranjencev, vzdihovanje umirajočih, pokanje japonskih bomb in granat, širiti so se jele bolezni in morda je že zavladal glad, a Steselj je stal s svojo posadko še vedno neomajen kakor siva skala sredi penečega morja, ob katero zaman butajo sovražni valovi. Stotodet Japonec je že leglo pred Port Arturjem v grob, a portarturska posadka, prožeta z duhom in energijo svojega poveljnika, se je zdela, dasi se je skrčila skoro na minimum, močna in silna kakor gigant.

Toda zakon narave je neizprosno, narava se ne da premagati; herojskim braniteljem so jele pešati moči, prenapeta struna je počila.

Z nadčloveškimi silami je doslej branila portarturska posadka vsako ped svoje zemlje, za vsak korak naprej je moral sovražnik plačati hekatombe dragocenih človeških žrtev, sedaj pa so branitelji že izčrpali nadčloveške sile, ki so jih delale bogovom enake, in postali so zopet ljudje.

Ljudem, navadnim ljudjem pa klonejo moči.

Steselj je to sprevidel, spoznal je, da je odporna sila njegovih junakov

LISTEK.

Propast.

Spisal V. Jelenc.
(Konec.)

II

Komaj je bila sezidana tovarna, javili so se skoro vsi vaščani za delo in tovarni jih je sprejemal po vrsti, in tako so vsako jutro hodile množice ljudi v tovarno, ko je zadonel hripavi pisk, odprla so se hrešče težka vrata in delavci so se izgubljali v množicah prestorih.

Zapuščena so ležala polja, ker ni bilo delavcev, da bi jih obdelovali.

Prišli so v vas tujci, ki so kupili polja in se naselili po vasi.

Tako naenkrat domačini niso imeli drugega, kakor svoje hiše in zaslužek v tovarni.

Ose dni, ko so poprodali svoja posestva, je zavladovalo veselje po vasi. Vse gostilne so bile vedno natlačene ljudi, prepivali so cele dneve in noči.

Ljudje so mislili, da se je naselilo v vasi blagostanje; vsi so imeli

precej denarja, začeli so živeti dobro.

A pri vsem tem ni nikdo mislil na bodočnost, ki je stala strašna pred njimi.

Zaupali so v svojo srečo in slepo drveli naprej... toda slednjič je zmanjkalo denarja, a zaslužek v tovarni je bil kaj pičeli.

Obup se je polastil vaščanov, resignirani so hodili na delo, v tovarni pa se jim je vlegel na prsi čni težki vzduh... blede so prihajali iz tovarne, upala so jim lica in vsa vas je naenkrat postala podoben grobu.

Iz obupa so začeli piti žganje, pili so divje in nenastno.

Ito, kar se je zgodilo z drugimi vaščani, je dohitelo tudi Rupnikovo ga očet.

Bit je posestnik in je z drugimi prodal svoje posestvo... Zapravil je lahkomiselno ves denar... Obupan je začel popivati, le malokdaj je bil trezen; njegova žena ga je začela koma prositi, naj opusti tako življenje... a on se ni zmenil za to, pil je naprej... s svojo hčerjo je hodil v tovarno in tam delal... zvečer pa pil pozno v noč.

Hčerka pa je sledila svojemu

očetu... vlačila se je z drugimi delavkami po gostilnah, kjer so plesale in pri divjih orgijah uživale življenje.

Vsa vas je bila materialno in moralno na najnižji stopnji.

Iz obupov in nesreč so se porodile v ljudih divje strasti, ki so zavladovale po celi vasi.

Kakor greh in smrt so plavali nad vasio, nad propalimi hišami oblaki dima, ki se je valil iz tovarne.

Hipno blagostanje je uničilo nekdanjo tiho srečo v vasi.

Vse je hiralo in umiralo; po dnevi je bilo mirno in zapuščeno po vasi, zvečer pa je zadonelo iz mnogih gostiln divje petje, ki je donelo v temno noč.

Kakor prerezana jim je bila pot do boljše bodočnosti, morali so propasti... živeli so in čakali smrti.

V takih razmerah se je vrnil Milan Rupnik domov. Hipno je spoznal, kaj se je zgodilo... opazoval je ljudi, ko so hodili iz tovarne in zdelo se mu je, da se pomika mimo njega tolpa ljudi, ki so vsi uklenjeni, vsem pa je utišen na čelu pečat smrti in propada.

Pomagati je hotel svojim ljudem, rešiti jih njih groznega stanja.

Začel je pri svojih domačih, toda vsi niso mu bili zvesti. Vsi so bili tako vdani v svojo grozno usodo, da niti misliti niso mogli na rešitev.

Slepo so se vdali svojemu življenju, slepo drveli do propada.

Milan jih je mislil odvaditi pijančevanja, hotel je, ko so prišli delavci iz tovarne, k njim na dom, pogovarjal se z njimi... za hip jih je pregovoril... mislil je, da bo njegovo delo imelo vsaj malo uspeha.

Ko pa je zvečer gledal v svoji sobi skozi okno, zadonelo mu je zopet na uho divje petje, in spoznal je, da je vse zaman.

Skušal je siloma rešiti vsaj svojo sestro. Ko je bil neko nedeljo v neki gostilni ples, hotel jo je pregovoriti, da naj ostane doma, a ona ni hotela; zato jo je zklenil v sobo.

Ona pa je razbila okno in ušla v diru proti gostilni.

Ko je to zapazil Milan, je občutil da je vse izgubljeno.

Smililo so se mu ubogi ljudje, ki so zašli že tako daleč, da ne verujejo več sreči, ki so se vdali ne-

marno svoji usodi, da propadejo, ko bi se vendar še lahko rešili.

Groza ga je bilo, ko je srečaval ljudi, blede, prepale in uničene, ki so zili pomilovalno vanj, kakor da bi mu hoteli reči:

»Norec, ti hočeš pomagati!«

Zastutili so se mu ljudje, ki so zašli tako daleč, groza ga je bilo med ljudmi, ki so se plazili polmrtni, kakor sence naokoli.

Zapustiti je sklenil zopet svojo rojstno vas, nekdanjo tiho in mirno, zdaj pa naenkrat uničeno in propalo.

Kakor tiho, nenadno je nekdanji prišel, je zopet odšel z doma in z taj za vedno... Kakor preganjan je bežal skozi vas, da ne bi več videl onih obrazov.

Ko pa je bil zunaj vasi, ozrl se je zadnjikrat nazaj in videl je, da je nad vasio plaval umazani dim, ki so se iz njega spuščale nad vas grozne pošasti.

Neglo se je obrnil in hitel naprej.

In po dolgi poti je šel Milan Rupnik med solnčnimi poljanami iz propalega domovja v svet.

jela pojemat, se manjšati, in zavedel se je, da trdnjavi ni več rešitve.

In v tem trenutku je moral v njem dozoreti sklep, da izroči trdnjavo, ki je že itak storila več nego svojo dolžnost, svoji, sprva ji že določeni usodi, to tembolj, ker je že morda posadki pošlo tudi streljivo. Za takega junaka, kakor je Stesli, je bil ta trenutek odločitve najtežji v vsem njegovem življenju, a upravlja to, da se je odločil, da ustavi mesarsko klanje, ko je zatonila poslednja zvezda rešiteljske, in ne nadaljuje brezuspešnega boja, da bi iz krvavel sam s svojim zadnjim možem, ga obdaja z gloriole največje slave in pravega junášta.

Port Arturju ni rešitve, zaklenkal mu je mrtvaški zvon, — Rusiji je treba ohraniti ono pešsko moč, ki so s svojim skoro bajeslovnim junáštvom zaslužili, da spoštljivo pripogiblje pred njimi koleno ves ruski narod in ves kulturni svet.

Danes že morda zapuščajo junaki portarturske razvaline svoje trdnjave. Srce se jim morda krči, da jim niso bile dane nadčloveške moči, da bi ohranili domovini oni košček zemlje, kjer liže Kvantunški polotok viharno Rumeno morje, na drugi strani pa se jim širijo prsi, saj jih vodi ko rak nazaj v življenje, grede novemu življenju nasproti, ki je tako nebeško lepo zlasti sedaj, ko so že zdavna sklenili račune o njem.

Solnce jasno jim zopet sije, novo življenje se jim smeje nasproti...

Epopeja je izpeta, heroična obramba Port Arturja je prešla v zlato knjigo zgodovine.

Zadnje poročilo generala Steslija.

Uradno se razglša brzogajka generala Steslija z dne 19. m. m., ki se glasi: Srečni smo, Vašemu Veličanstvu, svojemu velikemu vladarju, sporočiti iz Port Arturja, ki ga z božjo pomočjo branimo že 11 mesecev, svoje najvdanejšje čestitke povodom godu Vašega veličanstva. Naši voji so današnji dan slavili z največjim navdušenjem in današnja parada, pri kateri so orili urnebesni ura klioi našemu četu-carju, je pokazala veliko moč Vašega veličanstva in našo od prednikov podedovano zvestobo.

Blokada pred Port Arturjem deloma odpravljena.

Iz Tokija se poroča: Admiral Togo je ukazal, da se zmanjša blokadno okrožje pred Port Arturjem. Nova blokadna črta se pričinja pri rtu Talienvan in se konča pri rtu Južnega zaliva. Ves polotok Liaotung zapadno od te črte spada v področje blokade, samo mesto Daljni je izvzeto.

Japonci nameravajo baje Daljni otvoriti tujemu prebrodstvu. Doslej pa je vhod v luko dovoljen samo ladjam, ki imajo posebno dovoljenje. Nove določbe glede blokade so se že uveljavile.

Nasprotujoča si poročila.

Iz Tokija se poroča, da so se sovražnosti pred Port Arturjem že ustavile. Četniki ruskega in japonskega generalnega štaba se snidejo v ponedeljek, da se posvetujejo o kapitulacijskih pogojih.

Iz Pariza pa se poroča: Neki japonski parlamentar se je dve uri pogajal z generalom Steslijem v njegovem taborišču.

Japonci zahtevajo v jamstvo, da Rusi zapuste in izroče for Kikvanšan.

Vtis vesti o kapitulaciji v Petrogradu.

Iz Petrograda se poroča: Vest o kapitulaciji Port Arturja se je tukaj razširila popoldne. Vtis je bil strašen. Zlasti ceplji so bili nazadnjaki, ki so še včeraj označevali vest o kapitulaciji Port Arturja kot izmišljotino liberalcev. Kljub temu pa se vesti še ne verjamejo.

Z mandžurskega bojišča.

Kuropatkin poroča: Sovražnik je 30. decembra ljuto obstreljeval naše pozicije pri vasi Linšipu. Naše baterije so uspešno odgovarjale na sovržni ogenj.

Novo ministrstvo.

Dunaj, 2. januarja. Posl. Sylvestor piše, da je prišel baron Gautsch na krmilo vlade vsled vpliva grofa Goluchowskega. Imenovanje smatra za najugodnejšo rešitev krize ter prorokuje, da bo parlament še pred Veliko nočjo normalno deloval. Za parlamentarno ministrstvo ni prostora toliko časa, dokler ni vsaj formalnih predpogojev za češko-nemško spravo.

Praga, 2. januarja. Vodja čeških agrarcev, posl. Prašek, se je izrazil o novi vladi sledeče: „Novemu ministrstvu ne prinašamo simpatij pa tudi ne antipatij. Baron Gautsch nam je znan le kot brezbarvni upravni uradnik. Tudi novi minister notranjih zadev, grof Bylandt-Rheidt, ni posebno izrazita individualnost, da bi se moglo po njem o čem sklepati. Novi justični minister nam je simpatičen zaradi njegovih gospodarskih reform. V ostalem pa ne damo nič na spremembo osebja v ministrstvu, dokler ostane dr. Körberjev zistem. Šele tedaj, če se nova vlada zavzame za naše kulturne in gospodarske zahteve, začnemo takoj siliti na popolno oživiljenje parlamenta.“

Praga, 2. januarja. Vodja čeških radikalcev dr. Baxa je izjavil: „Mi radikalcii nimamo zaupanja do Gautschevega ministrstva, ker preteklost ministrskega predsednika ni pri Čehih v dobrem spominu. Sprememba v osebi ministrskega načelnika še za nas ni povod, da bi spremenili taktiko. Češka politika zahteva pred vsem spremembo celega sistema.“

Krakov, 2. januarja. „Czas“ piše o imenovanju ministrskega predsednika barona Gautscha: „Mislim, da bo novi ministrski predsednik zagotovil Čehom notranji češki uradni jezik a obenem bo zagotovil Nemcem, da je to zadnja enostranska koncesija. Potem šele skliče Gautsch državni zbor. Ako bo zbornica redno delovala, zgodi se v teku časa v ministrstvu rekonstrukcija v parlamentarnem smislu. Ako pa bi se obnovila obstrukcija, je Gautsch pripravljen, da razpusti državni zbor, oktroira poostreni poslovnik ter razpiše nove volitve. Baje je izšel podoben načrt iz gosposka zbornice, a ker ga je dr. pl. Körber zavrgel, bil je to glavni povod, da je moral iti.“

Sprememba pri namestništvih.

Opava, 2. januarja. Tukaj je začel izhajati novi dnevnik „D. Wehr“, ki ima baje zanesljive informacije. Ta list zatrjuje, da pride šlezjski namestnik grof Thun prvi v pošto za izpraznjeno namestništvo na Gor. Avstrijskem. V Šlezijo pride za namestnika baron Handel, v Zader pa dvorni svetnik pl. Simonelli, ki je popolnoma večji jugoslovanski jezikov in italijanščine. Baron Schwartz ena ostane na Tirolskem le dotle, da se reši vseučiliščno vprašanje, potem pa pride na njegovo mesto kranjski dež. predsednik baron Hein in na tega mesto grof Schaffgotsch.

Položaj na Ogrskem.

Budapešta, 2. januarja. Voditelji združene opozicije bodo v jutrnji zadnji seji po vrsti protestirali proti razpustu državnega zbora v ex lex stanju. Apponyjev in Szederkenyjeva stranka imate jutri seji, v katerih se oficijalno proglasi fuzija s Kossuthovo stranko.

Budapešta, 2. januarja. Rumunski narodni odbor ima dne 10. t. m. glavno konferenco v Hermanštatnu, da sklene pri predstojajočih volitvah prestopiti iz pasivnosti v aktivnost.

Gogodki v Macedoniji.

Carigrad, 2. januarja. V Rebu blizu Kumanove je napadla 20 mož broječa vstaška četa komisarja Ezard-efendija, ki je pobiral davke ter ubila njega in njegovega spremljevalca Vstaši so imeli uniforme novih turških lovskih bataljonov. Po napadu je prihital v vas oddelek turških vojakov nakar so vstaši zbežali pušitivši štiri svoje mrtve.

Gibanje na Ruskem.

Petrograd, 2. januarja. Govori se z vso sigurnostjo, da je car že sprejel demisijo kneza Svjatopolsk-Mir-skega. Za naslednika bo imenovan kak reakcionar, najbrže general Kleigel.

Moskva, 2. januarja. Moskovsko zemstvo je predlagalo vsem

zemstvom, naj ustavijo delovanje ter začnejo pravcati štrajk zaradi carjevega reformnega manifesta. Predlog podpira tudi maršal plemstva Černigov. Obenem so sklenile revolucionijske stranke, da zopet začnejo z aktivno propagando.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 31. decembra.

Proračun za leto 1905.

Kakor celo vrsto let dosedaj, poročal je o proračunu mestnega zaklada tudi letos občinski svetnik Senekovič. O zelo obširnem in vsestranskem utemeljenem proračunu se je razpravljalo nad dve uri. Najvažnejše svojstvo letošnjega proračuna je pač povišanje doklad od 20% na 25% na direktne davke. To povišanje se je posebno vsestransko utemeljevalo. Ta potreba je nastala pred vsem zaradi tega, ker se je vsled deželnozborske obstrukcije »Dramatičnemu društvu« morala dovoliti izredna podpora 14.000 K in ker je občinski svet v svoji seji dne 6. aprila t. l. sklenil, da se imajo za most čez Ljubljanico od Opekarske ceste na Prule postavljati od 1905 leta nadalje v proračun štirje letni roki po 10.000 K. Ser je res, da so za leto 1905. tudi druge izredne potrebe nastale, tako velike, ker iznašajo vse skup 80.921 K, a da ni tih dveh izdatnih prispevkov v proračunu, mogoče bi se bilo te potrebe za onih par let, dokler mestna hranilnica v smislu svojih pravil ne bode izročala mestni upravi polovico svojega vsakoletnega prebitka, tako porazdeliti, da bi se bilo z do sedanjimi dokladi izhajalo. Izognilo pa bi se bilo zvišanju doklad tudi, ako bi se bil mogel izvesti zakon za kanalizacijske pristojbine. Da tega načrta ni vzel finančni odsek v pretes, je zopet kriva obstrukcija v deželnem zboru, ker bi načrt itak ne bil mogel postati zakonom. Pri tem pa je razširjaval mesta napredovala in treba je bilo novih ulic in novih kanalov. Za bodočnost pa se obetajo finančne razmere izdatno zboljšati, ker že leta 1908. preneha mestna občina prispevati za vseučilišče, za cerkev na Barju in za most na Opekarski cesti — skup 21.000 K; — leta 1908 pa po sedanjem stanju vlog in rezervnih fondov mestne hranilnice utegne od te v dobrodelne in občerstvene namene dobiti že kakih 50.000 K. Župan pa je dal napraviti pregled, kako so naklade v drugih večjih mestih, n. pr. Celovcu, Benu, Gorici, Gradcu, Ljubljani, Lincu, Solnogradu itd. Te občine imajo sicer razdeljene naklade na razne davčine, na nekatere znašajo naklade do 50%, povprečje pa so vse bujše obremenjene, kakor bo Ljubljana tudi s svojimi 25%. Iztatno se morajo zvišati potrebščine ubožnega zaklada vsled novega domovinskega zakona in za olepševalne namene, ker se bodo na bivšem škofjskem posestvu napravili javni nasadi — Vsa redna potrebščina znaša 676.008 K, izredna potrebščina pa 250.933 K, potrebščina skupaj 926.941 kron. Redno pokritje znaša 546.870 kron, izredno pokritje 95.094 K, torej vse pokritje 641.964 K. Primanjkljaja je potemtakem 284.977 K, ki ga je treba pokriti iz dohodkov na doklade na državne davke. 25% doklada je proračunjen na 277.000 K, a vkljub temu še ostane nepokritega primanjkljaja 7977 K — Proračun je razdeljen v sledečih sedem poglavij: 1.) Uprava vseh, 2.) uprava mestne imovine, 3.) ceste, ulice, trgi in sprehajališča, 4.) zdravstvene in blagotvorne zadeve, 5.) šolstvo, znanost in umetelnost, 6.) vojaška nastanitve, 7.) raznoterosti.

I Uprava v občini izkazuje sledeče potrebščine: 1. funkcijske pristojbine 7.280 kron, plače uradnikom 102.833 kron, 3.) redarstvo 68.001 K (večji znesek je zaradi ustanovitve novega popisnega urada), 4. plače slugam 16.560 K, 5. deputati in druge potrebščine 11.740 K, 6. nagrade in podpore 3.600 K, 7. pokojnine in miloščine 28.747 K, 8. pisarniške in uradne potrebščine 22.472 K, 9. potni stroški 3042 K, 10. nočne patrolje in talije 600 K, 11. oskrbovanje jetnikov 1030 K, 12. razni upravni stroški 2000 K, 13. dispozični fond 300 K, 14. naročnina za telefon 610 K, 15. prevažanje odgoncev in jetnikov ter priprava za gasilno društvo 3400 K, 16. vrtnarstvo in gozdarstvo 5070 K. Potrebščine skup 279.985 K, pokritja 13.252 K, tedaj primanjkljaja 266.733 K. Stroški pri tem poglavju so za 5000 K večji kot lani zaradi petletnice, pokojnin in vzgojevalnin.

II. Uprava mestne imovine izkazuje sledeče potrebščine: 1. po-

slojja in zemljišča 32.161 K, 2. vrednostni papirji 3774 K, 3. mestne davščine 1685 K, 4. Podturska graščina 12.318 K. Potrebščine skup 49.933 K. Pokritje je sledeče: 1. dohodki od poslojij, zemljišč, skupila za zemljišča itd. 16.323 K, 2. vrednostni papirji 2252 K, 3. mestne davščine 674.684 kron, 4. Podturska graščina 10.591 kron. Pokritje skup 703.850 K, tedaj prebitka 653.812 K.

Za javna kopališča v Ljubljani. Pri točki 14. tega poglavja, ki govori o vzdrževanju mestnega kopališča Kozlerje, se je razvnela daljša debata. Potrebščina se je namreč zvišala od 400 na 1500 K, da se kopališče popravi. Obč. svetnik Šubic je sprožil misel, ali bi ne bilo mogoče dobiti na jemuika za 10 do 15 let proti nizki najemniini, zato pa bo kopališče sam vzdrževal v redu. V Ljubljani manjka javnih kopališč. Pripravno bi bilo napraviti novo kopališče ob bregu Ljubljanske blizu vojaškega kopališča. Morda bi se v ta namen našel podjetnik, ako bi se mu prepustili dohodki na daljšo dobo. Župan je izrekel željo, naj bi se ta dva nasveta spremenila v predlog, ker se mu zdi uместna. Podžupan dr. vitez Bleiweis se spominja, da se je za nemške vlade v Ljubljani že tudi mnogo debatiralo o kopališču. Že takrat je dr. Keesbacher predlagal napravo kopališča na desnem bregu Ljubljanske. Ko pa je prišel načrt pred obč. svet, ni bilo denarja, prav kakor ga tudi danes ni. Vzorno kopališče bi mnogo veljalo ter bi se ne našel v ta namen podjetnik. Obč. svetnik dr. Požar je opozoril, da se Ljubljana menda enkrat regulira in potem se najbrž tudi struga spremeni. Predloga obč. svetnika Šubica sta se sprejela ter se bo o njih v kateri poznejši seji razpravljalo.

Poraba dvorane v „Mestnem domu.“

Tudi pri tej točki se je razvnela debata. Podžupan dr. vitez Bleiweis je namreč pripomnil, da „Mestni dom“ občini premalo donosa ter bi se moralo za porabo dvorane več računati. Župan je odgovarjal, da je dvorana zato, da mestu sploh koristi, za povzdigo plošne izobrazbe. Za predavanja, zborovanja itd. zahteva le povrnitev stroškov za kurjavo, razsvetljavo in snajenje, namenu pa le od takih društev, ki imajo premoženje. Občinski svet je odobril, naj se glede dvorane postopa v zanaprek kakor dosedaj.

III. Ceste, ulice, trgi in sprehajališča. Za to poglavje so proračunjene sledeče potrebščine: 1. poprava in vzdrževanje 56.430 K, 2. snajenje mesta 35.500 K, razsvetljava 39.000 K. Pokritje znaša 67.172 kron, tedaj primanjkljaj 63.758 K.

IV. Zdravstvene in blagotvorne zadeve izkazujejo sledeče potrebščine: 1. zdravstveni stroški (plače, ljudska kopel, razne potrebščine) 29.116 K, 2. blagotvorni stroški (ustanove, doneski) 63.625 K, skup 92.741 kron. Pokritje 8419 K, tedaj primanjkljaja 84.322 K.

V. Šolstvo, znanost in umetelnost. Potrebščine: ljudsko šolstvo 45.892 K, 2. razna učilišča (c. k. realka, obrtna in nadaljevalna šola, šola za modelovanje, c. k. umetno obrtna šola, višja deklška šola) 46.712 K, 3. razni stroški 22.670 K. Pokritje kron 26.825, tedaj primanjkljaja 88.249 K.

VI. Vojaška nastanitve. Potrebščina 2740 K, pokritje 3522 K, tedaj prebitka 782 K.

Izredne potrebščine.

1. Amortizovanje in obrestovanje 119.417 K, 2. potresno posojilo kron 49.500, 3. druge izredne potrebščine 82.016 K. Med izrednimi potrebščinami je 6. rok prispevka za ustanovitev slovenskega vseučilišča po 10.000 kron, izredna podpora „Dramatičnemu društvu“ 14.000 K, podpora društveni godbi 1200 K, za most čez Ljubljanico na Opekarsko cesto (1. rok) 10.000 K, naprava drugega reševalnega voza za 1600 K, naprava dveh stranišč na sejmšiških 2000 K, gasilnemu društvu za 500 m novih cevij 700 K, za vsakojaki odkup ledenice v Vegovih ulicah 2000 K, obresti od izposojene kupnine za Del Cottov svet (155.000 K), za stanovanje stavbenemu risarju na obrtni strokovni šoli 545 K itd. Za uredbo pristanišča na Jasku proračunjenih 4000 K se je črtalo. Glede nakupa drugega reševalnega voza je predlagal obč. svetnik Turk, naj se voz napravi v Ljubljani in ne na Dunaju. Temu predlogu se je pridružil tudi občinski svet. Predovič. Župan je obljubil, da se bo ta predlog po možnosti upošteval. Glede gospodarskega poslojja v mestni jami, ki je proračunjeno na 6000 K, je predlagal obč. svetnik Lenčec naj se delo razpiše in odda stavniku, ne pa lastni režiji, češ, da se dela preveč malomarno. Župan je istega mnenja ter ne more dosti grajati, da nekateri mestni delavci tako malomarno delajo.

Pri točki „zboljšanje mestnih travnikov“, v kateri namen je proračunjenih 1700 kron, je predlagal obč. svetnik dr. Požar, naj bi se ob potih in sprehodih ne gnojilo s smetmi. V debato so posegli Turk, Grošelj, Velkavrh in poročevalec, nakar je bila proračunjena svota odobrena. — Dosedanje podpore so se dovolile tudi društvu „Narodna šola“, „Slov. planinskemu društvu“ in „Filharmoničnemu društvu“.

Zoper cerkev na Barju.

Občinski svetnik dr. Triller je nujno predlagal, naj se ustavi prispevek za morebitno gradnjo cerkve na Barju. Takoj v uvodu svojega predloga je poudarjal, da stori to brez vsake tendence, vodijo ga le oziri na finančni položaj mesta. Leta 1898 je sklenil občinski svet na prošnjo knezoškofijskega ordinarijata in vsled neke oporoke pok. Kozlerja, da prispeva skozi deset let po 4000 K v ta namen. Takrat je bilo v občinskem svetu prepričanje, da je potreba velika, in da bo cerkvena oblast vse storila, da se ideja uresniči. Občinski svet je res nalagal vsako leto dovoljeno svoto, a cerkvena oblast ni storila niti koraka, pač pa se je zdelo knezoškofu potrebno med tem časom izmetati stotisoče v smešne in nepotrebne svoje zavode. Zakaj bi naj bili mi bolj papeški kot papež sam. Sklep se lahko prekliče, ker so se razmere od takrat temeljito spremenile. Denar potrebujemo za nujne kulturne zadeve. Ne v moralnem ne v pravnem oziru nam ne more nihče očitati, da smo prelomili dano besedo. Predlaga, naj se za cerkev naložena svota porabi za ustanovitev javne ljudske knjižnice in čitalnice. (Živahno pritjevanje), da z izobrazbo odpiramo našemu narodu oči; nadaljna svota pa se naj določi za društvo za promet tujcev. Vse premoje je reklame za povzdigo prometa tujcev. Dežela ne more ničesar storiti, ker veže nesrečna obstrukcija roke tudi tistim, ki bi radi kaj storili — Obč. svetnik dr. Kušar se je zavzel za predlog. Dokazoval je, da potrebe novih cerkev ni v Ljubljani, kjer je pet župnih cerkev, ne v okolici, kjer je dovolj podružnic. V teh cerkvah je dovolj prostora, da se hvali Boga. Barjani nimajo daleč na Rudnik in k Salezijancem. Sploh bi pa bilo na Barju treba zidati cerkev na piloth kakor v Benetkah. Brez duhovnika bi cerkev za Barjane ne imela smisla, a kdo naj skrbi za duhovnika.

Za cerkev so se zavzemali obč. svetniki Lenčec, Predovič, Kozak in Senekovič. Zadnji si od javne knjižnice ne obeta mnogo koristi, ker ni dovolj denarja, da bi se postavila na obširno podlago. Večje koristi je zidanje novih šol, da ne bodo letale deklice uršulinkam in v Huthov zavod, kjer se nam otroci pokvarijo ter dobijo napačni temelj za celo življenje. Dr. Trillerjev predlog je bil nato pokopan.

Finančni odsek končno predlaga: 1. proračun mestnega zaklada za leto 1905, ki izkazuje redne potrebščine 926.941 K, rednih dohodkov brez doklada na državne davke 641.964 K, torej nepokritega primanjkljaja 284.977 K se odobri; 2. v pokritje navedenega primanjkljaja se v letu 1905 v Ljubljani od vseh neposrednih drž. davkov, izvemši osebno dohodarino, pobira 25% doklada, katere znesek je proračunjen na 277.000 K. 3. v proračunu izkazani končni primanjkljaj v znesku 7977 K se pokrije z blagajniškimi prebitki iz leta 1904 oziroma, ko bi ne zadoščali, da se s štedljivostjo pri raznih postavkah proračuna dosežejo prihranki; 4. vsak predlog, ki se stavi med letom in ki provzroča kak trošek, za katerega se v tem proračunu ne nahaja potrebnega pokritja, se pred definitivnim sklepamjem odkáže finančnemu odseku v pretresovanje, da ta o njem poroča, jeli zanj mogoče dobiti potrebnega pokritja. Vsi predlogi so bili enoglasno sprejeti.

Na predlog župana se je izrekle obč. svetniku Senekoviču za obširno poročanje in tako jaseen pregled topla zahvalo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. januarja.

— Volitev v delavsko varovalnico proti nezgodam v Trstu se je vršila dne 30. decembra. Ta volitev je sijajno dokazala slovensko politično zanikrnost. Slovenci bi bili prav lahko, da igraje zmagali v VI. kategoriji, dotični mandat je bil tudi doslej v slovenskih rokah. Že pred tedni smo opozarjali slovenske volilne upravičence, naj glasujejo za dosedanjega zastopnika g. Feliksa Stareta, tovarnarja in grajščaka na Kolovcu. No, dne 30. decembra je bila volitev in oddanih je bilo v VI. kategoriji —

12 glasovnic! — Dobili so Feliks Stare 3 glasove, Vinko Majdič 3 glasove in italijanski sodar v Trstu šest glasov. Vsled te velikanske slovenske zanikrosti je odletel edini slovenski član predstojništva in je prišel na njegovo mesto Italijan! Pa to še ni vse! Ker je sedež te zavarovalnice v Trstu, je pač naravno, da prevzame vodstvo volitve politično društvo „Edinost“ v Trstu. To društvo se je pred leti tudi zavedalo svoje dolžnosti. Letos je g. Stare katic 15 do 20 glasovnic poslal političnemu društvu „Edinost“, da jih izroči volilni komisiji. Ker je bilo oddanih samo šest slovenskih glasovnic, izhaja iz tega, da politično društvo niti tistih glasovnic ni oddalo, ki mu jih je poslal g. Stare. To je že vrhunec lenobe in brezbrzičnosti. Kdo naj vzpričo temu zameri posamičnemu volilec, če pri svojih skrbih in kupčijah pozabi na volitev, ko je celo politično društvo tako leno, da niti poslanih mu glasovnic ne odda!

— **Ostarija v cerkvi.** V Škofji Loki so imeli pred kratkim misijon. Vodili so ga nepotrební očetje lazaristi iz Ljubljane. Torej ljudje, ki lenarijo in zato tudi prav dobro žive. Od človeške neumnosti seve! Pri sklepu misijona vprizorila se je prav neslana komedija, ali boljše oslarija. Zbrano občinstvo, največ nerazsodnih babnic, moralo je v cerkvi prisesti, da ne bode več čitalo niti „Slov. Naroda“ niti „Gorenjca“. Vse je priseglo. A glej čudo! V cerkvi so prisegli, zunaj cerkve so pa kar trumoma hiteli kupovat naš list, ker so hoteli vsi izvedeti, kaj je pravzaprav v tem listu, ker ga popi tako sovražijo. Vpliv omenjenih dveh listov mora biti velikanski, ker bi se drugače v cerkvi ne uganjale take burke. Mi smo očetom lazaristom za uspešno reklamo iz srca hvaležni. Bog plati!

— **Uršulinke v Škofji Loki** se zopet gibljejo. Svojim deklicam vbi-jajo v glavo, kako pregrešen je naš list in kaka velikanska pregreba je, ako je kdo nanj naročen. „Če pridete sedaj domov na počitnice, in če so ata naročeni na „Slovenski Narod“, pokleknite pred nje, in solznih oči jih prosite, da naj naročbo opustijo!“ S tem poveljem so poslale svoje učenke domov. In te so res s solzami v očeh poklekovale pred svoje očete, ter jih prosile, da naj se na „Slov. Narod“ več ne naroče. Kolikor smo poizvedeli, dobil se je en sam „ata“, ki je, mesto da bi bil svoji goski priložil par gorkih, opustil naš list. Živel! taki naprednjaki!

— **Ubegla klerikalka.** Poročali smo včeraj, kako je znana klerikalka Helena Suhadobnik ogoljufala delavke tobačne tovarne. Ta pobožna žena, ki se je topila same katoliške svetsti, je bila pač prekanjena sleparka in je dobro vedela, da je pod katoliško krinko mogoča vsaka lumparija. Suhadobnikova je v tovarni pobirala denar pri delavkah, češ, da ga bo naložila v hranilnico. In ženske so ji zaupale denar, večkrat ne da bi bil mož kaj vedel o tem. Tako nabiranje je mogoče samo v tovarni, zunaj tovarne ne. Po tovarniških predpisih je vsako nabiranje denarja v katerikoli namene v tovarni sami strogo prepovedano. To tovarniško vodstvo in tovarniški uradniki so v tem oziru vedno postopali skrajno malomarno. Za časa zadnje revolte v tabočni tovarni smo mi tudi to pojasnili. Generalna direkcija zahteva, da naj se ne dopušča nikako nabiranja v tovarni. Zaradi takega nabiranja je bilo povodom omenjene revolte nekaj oseb kaznovanih — a zdaj se zopet nabira za klerikalna društva, za maše in zabave in kdo ve za kaj še vse in živ kret se za to ne zmeni. Helena Suhadobnikova je nemoteno dolgo časa pobirala denar, da ga nese v hranilnico. Če bi vodstvo izpolnjevalo svojo dolžnost, bi se take nerednosti ne mogle primeriti. Radovedni smo, če bodo gospodje, ki so, zanemarjaje svojo

dolžnost, omogočili Heleni Suhadobnikovi popisano sleparstvo, oškodovanim delavkam plačali škodo. Njih moralna dolžnost bi to gotovo bila saj je mogla pobožna Suhadobnikova nabirati dotični denar le ker se ni niti hče manil za prepoved, nabirati v tovarni denar.

— **Učiteljska vest.** Zidanski učitelj v D. b. pri Brezicah, gosp. Ludovik Potočnik, je imenovan stalnim učiteljem na rudniški šoli v Idriji.

— **Repertoar slov. gledališča.** Danes zvečer se poje tretjič velika ruska opera „Onjegin“ letra Čajkovskega. Ker pride te dni na oder nova opera, je to poslednja predstava lepe te opere v tekoči sezoni.

— **Narodna čitalnica v Ljubljani** naznanja svojim članom, da jutri dne 4. in 11. t. m. odpade jourfixe, vabi pa iste na plesni venček, kateri bode v soboto dne 14. t. m. ob 7/9. uri v čitalnični dvorani. Posebna vabila k plesnemu venčku se ne bodo razpošiljala.

— **Koncert „Glasbene Matic“.** Opozarjamo, da bo koncert „Glasbene Matic“ prihodnje nedelje, dne 8. januarja v „Narodnem domu“. Vstopnice se dobivajo v trgovini gospoda Lozarja na Mestnem trgu. Poleg krasne Fibichove „Pomladne romance“ se bodo izvajale povsem nove, zelo zanimive skladbe. Glavno naloge v koncertu bo imel veliki zbor „Glasbene Matic“ in orkester vojaške godbe, pomnožen po članih „Društvene godbe“ in članih „Glasbene Matic“.

— **Društvo „Prosveta“** priredi 11. predavanje jutri, v sredo, ob 8. uri zvečer v „Mestnem domu“. Nadaljeval bo g. Grošelj svoje že včeraj započeto predavanje.

— **Akademija.** Radna odbojka seja je v četrtek 5. t. m. v hotelu „Mirja“. V zvečer ob 8. uri so se oglašali časnikarski glasovi, da bi bilo dobro, ako bi Akademija prirejala predavanja tudi v tem ali onem kraju, postavim čv v Trbovljah, zakaj ne tudi v Zagorju? Odbor Akademije prosi, da bi se vsa društva ali korporacije, ki žele imeti redna predavanja, obračala neposredno na odbor, ki bo gotovo takim željam rada volje ustregel.

— **Deželna vinska klet.** Jutri v sredo, od 6—9. ure zvečer, javna vinska poskušnja.

— **V svarilo!** Zopet love sužnjev na Kranjskem. Po škofje-loškem okraju se razširja naslednji tiskani oklic: Videm listopad 1904. Južno ameriška proga službovca kralj. italijanski pošti, parobrodna družba Josip Lino, nekdanj Dominik Brezplačna vožnja v Brazilijo za avstrijske podanike-poljedelce. Braziljanska vlada želi svoje velikanske dežele bolj obljuditi, in sicer z Avstrijskimi državljani v številu okoli 12.000 oseb, kateri bi se v družine združili tamkaj naselili, da se pa to laglje doseže, imeti bodo isti vožnjo kakor vsi ostali zastoj iz pristanišča Genova do kraja določbe, kjer bodo obdelovali v kolonije razdeljeni rodovitno brasilsko zemljo. Nekaj let odkar je bila ista vlada to dovoljenje ustavila, je vprašalo že mnogo mnogo ljudi, ako je mogoče zastoj potovati, kar mislimo, da je sedaj to naša sveta dolžnost, vsem tistim, kateri bi se radi izselili, objaviti, da se letos brezplačna vožnja zopet prčne in da smo mi pooblašteni vse tiste družine, katere so vajene kmetijstva in se hočejo v Brazilijo kakor kmetovalci naseliti brezplačno in z vsem prekrbljeno tja povesti, kateri pa morajo biti s potrebnimi listi in spričevali prekrbljeni. Vsaka družina si mora pustiti pri občinskemu uradu napraviti družinski izkaz, kakor tudi druge spodaj ozn. čena spričevala, katere naj pošlje našemu uradu v tu priloženemu ovitku (kovrt), kateri pa naj bode s poštno znamko prekrbljen, kajti neznankovana pisma ne vsprejemamo. Takoj, ko dobimo mi omenjene papirje, predložimo jih kraljevini oblastim, katere skrbijo nadalje za red in dobro vožnjo, kakor tudi za vse drugo potrebno, dalje pošljemo vsi ki družini parobrodni list (Schiffkarte), kakor tudi ji natančno naznanimo odhod parnika, s katerim se ima voziti, dalje natančno načrt kako ima potovati, kdaj mora biti tu v Udini in koliko ga bode vožnja do Genova, kakor stroški pisanja itd. veljala. Zahteva se sledeče: Sprejemajo se poljedelci (Avstrijski podaniki) združeni v družinah, katerim je dovoljena prosta vožnja in vsa oskrba samo, ako imajo tele izpričevala: 1. Družinski izkaz (Familien-verzeichniss) 2. Ubožni list (Armutsszeugniss) 3. Potrdo o cepljenju koz, katero mora biti podpisano od zdravnika. (To pa samo za otroke, kateri niso dopolnili še 16 let). — Zastopništvo parobrodnih družtev. — To je velikansko sleparstvo. Že pred leti so

par tisoč ljudi na ta način spravili v Brazilijo. Osetali so jim zlate gradove, a ko so prišli tja, so jih imeli za sužnje. V Braziliji potrebujejo ljudi za delo v sladkornih in bombaznih plantažah, za delo, ki so ga celo zamorci opravljali, samo dotler so bili sužnji. Naj občinstvo podpira s vsemi močmi orožnike, da se ulovijo: obsojenjaki, ki zavajajo naše ljudstvo v Brazilsko sužnjstvo.

— **Požar v Blagovici.** Z dežele se nam poroča: Na Novega leta dan okoli devete ure dopoldne začelo je goriti hišno poslopje gospoda Frana Benkoviča, vulgo pri Kristofu v Blagovici. Zaradi razsajajoče silne burje je bilo to poslopje hipoma vse v ognju. Pohištva ni bilo mogoče skoraj nič rešiti. Burja je zanašala goreče utrinke na sosedne hiše, in v kratkem se je pokazal ogenj na strehi drugega gospodarja. Tudi to poslopje, ki je bilo deloma leseno, je popolnoma uničeno. Župan, g. Franc Pistonič, je uvidel nesrečo, ki je pretila celi Blagovici vasi ter po nekem kolemarju obvestil gasilno društvo v Lukovici. Ko bi trebil, je bilo to vrolo društvo pripravljeno na pomoč; posebna hvala se pa mora izreči načelniku društva gosp. Jazbecu. Mrzla voda, ki se je po brizgalnicah kar trčila, je delala velike težave ognjegasilcem vendar se je po napornem delu posrečilo okoli druge ure popoldne toliko podušiti, da so tam bližnji prebivalci saj nadaljine nesreče bili obvarovani. Pohvala zasluži tudi načelnik gasilnega društva iz Motnika g. Avbelj. Pogorela poslopja sta bila samo za male svote zavarovana. Škoda jih desetkratno presega. Zavarovalne družbe bi se lahko zahvalile, da pri tako kritičnem vremenu ni bilo večje škode že omenjenim osebam, — posebno gasilnemu društvu v Lukovici.

— **Burja na Krasu** divja letos posebno strahovito. Kakor smo že sinoči brzojavno poročali, je burja pri Trnovem prevrnila 12 vagonov tovarnega vlaka. Sprevednik Fran Valber je bil težko telesno poškodovan. Svoj čas, ko je še mešanec vozil z Reke v St. Peter je burja vrgla z ljudmi prenapolnjeni vlak pri Mali Bukovici z visokega nasipa v globino. Škoda je bila ogromna. Pred nekaj leti je burja pred trnovsko postajo na državni cesti prevrnila 16 vagonov tovarnega vlaka. Tudi sedaj je promet na tej progi ustavljen. Strahovito divja burja tudi po drugih krajih Krasa. Odnosla je vse polno opeke, polomila mnogo dreves in celo nekaj hiš odkrila. Tudi v Trstu divja burja tako, da je groza.

— **Lepa doba.** Na dan pred Novim letom je umrla v Cerkljah pri Kranju 78letna Uršula Pirnat, ki je službovala v hiši pok. A. Vavka celih 43 let, kar je gotovo lepa doba. Umrla je bila splošno znana.

— **„Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj“** ima dne 6. jan. ob 9. uri dopoldne v navadnih prostorih v Celju svoje glavno zborovanje.

— **Mednarodna panorama.** Norveška je sploh glede naravnih oblik zelo romantična dežela. Najlepši del pa je razstavljen ta teden v panorami, namreč pokrajino od Kristianije do Nordlanda. Lepa je panorama Kristianije s ptičje perspektive, pogled na živahno pristanišče, kraljev dvorec, parlament itd. Prekrasno je mestce Drammen v zeleni kotlini. Impozanten je slap v Naeronski dolini, divjeromantična je gorska scenarija s temno globeljo, po kateri drvi reka Lagen. In podobnih gorskih scenarij se vsi pred našimi očmi še več, n. pr. pri Jupkerju, Bergenu, Statheimu Nordlandu itd. Najbolj pa občudujejo oči vsečude prirodanost nepregledni ledniki, ki se šestokrat raztegajo do morja. — Prihodnji teden se razstavi Zagreb.

— **Tujci v Ljubljani.** Meseca decembra 1904 je došlo v Ljubljano 2032 tujcev — za 908 manj kot prejšnji mesec in za 443 več kot v istem mesecu prejšnjega leta. Od teh se jih je nastanilo v hotelu: pri „Sloncu“ 454, pri „Maliču“ 232, pri „Lloyd“ 210, pri „Južnem kolodvoru“ 125, pri „Avstrijskem cesarju“ 160, pri „Struklu“ 102, „Mirju“ 114, pri „Grajčarju“ 120, pri „Bavarskem dvoru“ 85 v ostalih gostilnah in prenočiščih 480.

— **Prijeli so danes Andreja** Prijatelja iz Ponikve pri Velikih Laščah, ker je v neki gostilni zbral ljudi za agenta Zwischenbarta v Bazlu, da bi jih bil potem poslal v Ameriko. Zwischenbart je Prijatelju obljubil za vsakega 12 K, a sam je od ljudi zahteval 40 p. 32 K.

— **Poluzmrznjenega** so našli danes ponoči J. žef. Kaplerja ležati v Trnovem. Možiček se je, ko se je ogrel na stražnici, s povzdignjenimi rokami zahvaljeval, ker so mu oteli življenje.

— **Delavsko gibanje.** V seloto se je odpelalo z južnega kolodvora v Ameriko 25 Hrvatov. — V Lipsko je šlo 15 Slovencev, na Vestfalsko 30 Hrvatov, v Hrušico 35, v Bohinj

25, na Jesenice pa 35 Macdonceev. Nazaj jih je pa prišlo 45, ki so se odpeljali v Mura-Kraly. — V nedeljo je prišlo iz New Yorka 44 Hrvatov in Črnogorcev. Ti so se pred 6 tedni odpeljali v Ameriko z ladjo družbe „Cunard Line“ iz Trsta. Ker pa niso ugledili vsem tamošnjim predpisom, so jih Američani poslali nazaj. Režiji so zapravili na p. tu ves denar in so bili zelo obupani, ko so se povračali v domovino. Eden izmed njih je bil celo bos. Žalostno znamenje časa.

* **Najnovejše novice.** — Dobročki Zedinjenih držav v pretečenem letu so znašali 277,649.853 dolarjev, izdatki pa 300,028.747 dolarjev.

— **Kolera v Uralu** razsaja le v treh vaseh ter zahteva po 20 žrtev na dan. Da se kolera ne razširi, obkolili so vasi kozaki, ki ne pustijo nikogar noter ne ven.

— **Leontina p. l. Hervay** se hoče posvetiti gledališču ter samo čaka na izrek prizivnega sodišča proti njeni obsodbi v Ljubnem. V dramatik jo poučuje sloveča igralka Adele Sandrock.

Telefonska in brzojavna poročila.

Reka 3. januarja. Nadvojvoda Josip, sin slavnega ogrskega palatina, je na smrt bolan. Star je 72 let. Bil je vedno navdušen Madžar in je jako veliko storil za madžarstvo.

Dunaj 3. januarja. Načelniki češkega kluba Pacak, Stransky in Kramar so bili danes pri ministrskem predsedniku Gautschu. Posvetovanje je trajalo poludruge ure in se bo nadaljevalo v torek.

Dunaj 3. januarja. Danes so bili pri ministrskem predsedniku Gautschu Derschatta, Prade, Ploj in Šusteršič.

Dunaj 3. januarja. Nemški cesar Viljem je poslal bivšemu ministrskemu predsedniku Körberju brzojavko, v kateri izreka svoje obžalovanje, da je Körber odstopil.

Dunaj 3. januarja. Po današnji konferenci prededstva češkega kluba z Gautschem je poročevalac „Lidovih Novin“ govoril z dr. Stranskym. Ta je rekel, da je vtis Gautschevih izjav tak, da naj bodo Slovani hladni in previdni in naj se ne vdajo nikakim iluzijam.

Rusko-japonska vojna.

Tokijo 2. januarja. (Uradno) Ponudba generala Steslja glede pogajanj o kapitulaciji Port Arturja se je sprejela.

Tokijo 2. januarja. Reuterjev urad poroča: General Sjili je pooblaščen, da vodi pogajanja z generalom Stesljem glede kapitulacije Port Arturja. General Nogi mu je dal najobsežnejša pooblastila.

Tokijo 2. januarja. Ob 3 uri popoldne. Rusi so se ponoči umaknili iz več portarturških forov in zjutraj razstrelili v zrak večino v pristanišču usidranih vojnih ladij.

Tokijo 2. januarja. General Nogi je v sporazumu z najvišjim vojnim vodstvom in z mikadom sprejel kapitulacijske pogoje in o tem takoj obvestil generala Steslja. Japonska armada je bila že v nedeljo zvečer pripravljena, da odkoraka v Port Artur.

Berolin 2. januarja. General Steselj je izročil trdnjavo Japoncem Generalu Steslju so se priznali najčastnejši pogoji. Dovolilo se mu je, da lahko prosto voli svoje bivališče proti temu, da zastavi svojo častno besedo, da se vti vojni ne bo več bojeval proti Japoncem.

London 2. januarja. „Daily Telegraph“ poroča iz Čifua: Velika ruska torpedovka je danes zjutraj ob zori dospela semkaj. Kakor je videti, je le malo poškodovana, dasi so jo ponoči pri Miaotavskih otokih

napadli Japonci in jo obstreljevali. Vse moštvo je močno oboroženo. Luči ni imela nikakih.

London 2. januarja. Reuterjev urad poroča iz Čifua: Ruske torpedovke „Skorni“, „Statni“, „Vlastni“ in „Serditi“ so v spremstvu nekega velikega parnika priplule danes zjutraj semkaj. Izročile so velik ovoj poročil ruskemu konzulu.

London 3. januarja. Vsa poročila soglašajo v tem, da je generalu Steslju konec minulega tedna zmanjkalo municije za topove. Vsled tega so posadke portarturških trdnjav mogle na uničujoče bombardiranje Japoncev odgovarjati samo s puškami. Nogi, ki je bil po svojih vchnih izvrstno podučen o položaju v Port Arturju, je od torka naprej noč in dan neprestano bombardiral trdnjavo, tako da je vse porušil. Vsled tega se Steselj ni mogel dalje braniti in se je vdal.

London 3. januarja. Iz Port Arturja v Čifu prbegli ruski oficirji poročajo grozne posamičnosti o zadnjih dnevih obleganja Japonci so pet dni ponoči in podnevi iz velikih topov bombardirali Port Artur. Celo bolnice so bile vse razdejane. Od 20.000 mož broječe posadke, je bilo 15.000, to je 75% za boj že nesposobnih, ostali pa tako utrujeni in izmučeni, da so se komaj na nogah vzdržali. Ko je zmanjkalo municije, so valili kamne na sovražnika. Steselj je uvidel, da je vse izgubljeno. Za nedeljo je sklical vse generale na posvetovanje in povedal jim je, da se je v smislu tajnih inštrukcij carja Nikolaja odločil za kapitulacijo, ker od nadaljnega prelivanja krvi ni ničesar pričakovati. Ko je Steselj to naznanil, je bil blede ko smrt, a držal se je pokonci kakor bi bil iz kamna izklesan. Nekaterim generalom so stopile solze v oči in primerili so se pretresljivi prizori. Vojni svet se je potem bavil naprej z določbo kapitulacijskih pogojev. Vsi generali so se izrekli, da se raje na trdnjavah z vojaštvom vred razstrelje v zrak, kot da bi postali japonski ujetniki. V tem zmislu je sestavljeno Stesljevo pismo na Nogija. Admiral Viren je zahteval, naj se dovoli torpedovkam, da poskusijo pobegniti. To je obveljalo in se je deloma tudi posrečilo. Določilo se je dalje, razdejati vse trdnjave z dinamitom, demontirati vse topove in uničiti še v pristanu ostale ladje. Ko so bili ti ukazi oddani, so ob 5. uri popoldne odšli parlamentarji v japonski tabor.

London 3. januarja. Oficirji iz Port Arturja v Čifu prbegli h razdiralk torpedovk so povedali strahovite in nad vse pretresljive podatke o dogodkih zadnjih dni. Japonske krogle so razble vse bolnice. Ranjenci so bežali iz bolnic in vzlic silnemu mrazu begali po ulicah ali pa se plazili k fronti, da so jih Japonci ali ubili ali ujeli. Varnega prostora za bolnice ni bilo nobenega več in tudi municija je vzlic vsi štedljivosti skoro vsa pošla.

London 3. januarja. Reuter javlja: Včeraj zjutraj so gorele ladje „Retvisan“, „Poběda“ in „Palada“. Ladjo „Sebastopol“ so Rusi razstrelili.

Dunaj 3. januarja. Šef generalnega štaba fcm. baron Beck je glede Port Arturja rekel: Če v tej vojni kdo zasluži spomenik, je to general Steselj. Gledal sem na tega heroja z občudovanjem. Njegovo ime bo v vojni povestnici vedno živelo.

Pariz 3. januarja. Vse francosko časopisje je polno hvale in občudovanja za heroično vojskovanje portarturške posadke. Nekateri listi izražajo željo, naj bi kapitulacija Port Arturja pomenila konec vojne.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dne 2. januarja 1905.

Naložbeni papirji.	Donar	Blago
4% majeva renta	100-20	100-40
4% srebrna renta	100-20	100-40
4% avstr. krona renta	100-35	100-55
4% zlata	115-50	119-70
4% ogrska krona	98-—	98-20
4% zlata	118-60	118-80
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Sp. t	100-25	101-25
4% Zadar	100-—	100-—
4% bos. hero. žel. pos. 1902	101-10	101-60
4% češka dež. banka k. o.	100-—	100-15
4% ž. o.	100-—	100-60
4% rst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4% pešt. kom. k. o. z.	107-40	108-40
4% 10% pr.	100-10	101-—
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-30	100-80
4% ogr. o. o.	100-50	101-20
4% dež. hr.	100-—	101-—
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-75	101-75
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99-—	99-—
4% obl. češke ind. banke	99-50	100-—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	308-75	308-75
4% juž. žel. kup. 1/2%	100-65	101-65
4% avst. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke.		
Srečke od 1. 1860 1/2	187-—	187-80
1864	276-—	278-50
tiske	162-—	164-50
zem. kred. I. emisije	305-—	314-—
II.	297-—	306-—
ogr. hip. banke	270-—	276-50
arbske a frs. 100-—	96-—	101-—
turške	131-15	132-15
Basilika	20-65	21-65
Kreditne	477-—	481-—
Inomoške	77-—	81-—
Krakovske	88-—	92-80
Ljubljanske	66-—	71-—
Avst. rud. križa	64-—	68-—
Ogr.	28-70	29-70
Rudolfove	65-—	69-—
Saleburške	74-—	77-—
Dunajske kom.	522-—	530-—
Deince.		
Južne železnice	89-—	89-70
Državne železnice	653-25	654-25
Avstr.-ogr. banke delnice	1624-—	1634-—
Avstr. kreditne banke	677-50	678-50
Ogrske	802-—	803-—
Živnostenske	249-—	250-—
Premogokop v Mostu (Brüx)	660-—	664-—
Alpske motan	516-50	517-50
Praške žel. ind. dr.	2458-—	2470-—
Rima-Murányi	524-75	525-75
Trboviške prem. družbe	305-—	308-50
Avstr. orožne tovr. družbe	533-—	535-—
Češke sladkorne družbe	182-—	186-—
Valute.		
C. kr. cekin	11-32	11-36
20 franki	19-48	19-11
20 marke	23-47	23-54
Sovereigns	23-88	23-95
Marke	117-55	117-75
Laški bankovci	95-30	95-50
Rubli	253-75	254-25
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 3. januarja 1905.

Termin.

Pšenica za april	za 100 kg. K 20-24
Pšenica „oktober“	100 „ 17-61
Rž „april“	100 „ 15-80
Koruzna „maj“	100 „ 15-12
Oves „april“	100 „ 14-36

Efektiv.

Leno.

Meteorološko poročilo.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
2. 9. zv.	743-5	-108	moč. jvzh del. oblak		
3. 7. zv.	744-0	-117	moč. jvzh oblakno		
2. 2. pop.	743-4	-89	p m svzh. pol. oblak.		

Srednja večerajšnja temperatura: -11,2°
normale: -2,7° — Padavina 0,0 mm.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočo je povodom bolezn in smrti ljubljene soproge, gospe

Ane Weiss

kakor tudi za krasne darovane vence in mnog. brojno spremstvo k večjemu počitku, izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancom svojo iskreno zahvalo. Posebno se jim čast zahvaliti gospodu častniku tukajšnjega divizijskega topničarskega polka št. 7 za mnogobrojno spremstvo kakor tudi za prekr. sni venec, dalje gospodom podčastnikom c. kr. demobranskega polka št. 27, kakor tudi onim sanitetnega oddelka št. 8 in c. kr. pehotnega polka št. 27.

V Ljubljani 3. jan. 1905.

Josip Weiss
c. kr. ognjear

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjeva trg. 19

Tekoči teden v veleznimstvo!

Norveško.

Talanda cejlonski čaj.

Velefina znamka.

3836-6

Prodajalka

z dobrimi spricčevali sprejme se na deželo. Take, ki so popolnoma zmožne same prodajalno voditi, imajo prednost. Vstop takoj. Plača po d. govoru.
Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda.“ 3879-2

Sprejme se takoj

učenec

v manufakturno trgovino v Ljubljani, kateri mora biti pod nadzorstvom svojih staršev. 3884-2

Kje, pove upravnistvo „Slov. N.“

Želi se kupiti takoj v mestu

hišo z gostilno.

Ponudbe naj se pošiljajo pod F. B. upravnistvu „Slov. Naroda.“ 3854-3

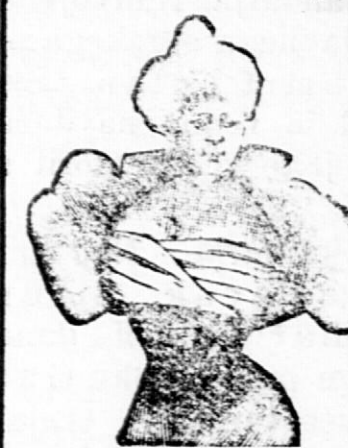
Notarskega kandidata

(tudi začetnika) oziroma solicitorja sprejme takoj

notar na Sp. Štajerskem.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda.“ 12-1

Lepota stasu

je najodličnejša ženska mikavnost, ki se narava v njej ne kaže razpisna. Damam bo torej radost izvedeti, da se dobi docela preprosto sredstvo, ki na nežen način sili naravo, da je v tem pogledu nekoliko bolj radodarna. To sredstvo, boljše damam že znano, obstoji v porabi iznajdbe slovitega italij kemika iz večkrat očiščenega izvlečka 72 rastlin napravljenega pristnega Adonisovega mila

ki so ga odobrili znameniti zdravniki, in ki ima v resnici lastnost, da nadirja razvije in popravi, celice utrdi širlece kosti na ramah zalije, in oblike prsi splošno in naravno odebli. Adonisovo mlo učinkuje oživljajoče, osvežuje polt, polepša lica in splošno pomladi vse truplo. To mlo lahko rabijo vsakršne osebe, razvijajoče se devojke in popolnoma dorele dame, pa tudi slokim, subim možem služi dobro.

Adonisovo mlo se rabi na zunaj brez izpreminjanja hrane ali življenja, učinkuje le tako, da ga koža vrkava vase in zdravju ni škodljivo, kakor druga notranja sredstva.

Adonisovo mlo razpošiljajo z natančnim navodilom v kosih po 250 gr — Za enkratno lečenje je treba vsaj 3 kosov. Karton s 3 kosi stane K 10, 8 kosov K 14, 12 kosov K 34, poštnine in carine prosto po povzetju ali če se denar naprej pošlje.

Naročila naj se pošiljajo edinemu upravičenemu tvorničarju

LODOVICO POLLAK v MILANU (Italija).

Pisma stanejo 25 h, dopisnice 10 h. Dopisuje se v vseh jezikih. 14-1

RIESSNERJEVE PEČI

Priznано

prva znamka!

Po znamenitih patentih tehnično, kakor tudi higijenično najidealnejši kurilni sistem.

Originalni varstveni regulator.

Upravna se lahko od stopinje do stopinje

Iztok plinov in eksplozije popolnoma izključene.

Velika izbira po vseh cerah. Pazite natančno na ime „Riessner“ in ne pustite se premetiti k nakupu manj vrednih posnetkov. 5391-8

Ernest Hammerschmidt naslednik

MADILE, WUTSCHER & Ko.

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

Kot darila

priporočā

3836-3

šampanjske znamke

Kleinoscheg DERBY SEC

napravljen iz francoskih vin

in

Kleinoscheg Goldmarke

napravljen iz tuzemskih vin.

J. BUZZOLINI v LJUBLJANI.

Kislo repo

100 kil K 14, brez sodov, razpošilja po povzetju 38-8-3

prekajevalec in razpošiljalec živili

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Blagajničarko

sprejme 3834-3

A. Domicelj, Rakek.

Pijte

Klauerjev

Triglav

najzdravejši vseh likerjev.

813-119

Učenca

od dobrih staršev, zmožnega slovenskega in nemškega jezika, sprejme v trgovino z mešanim blagom

JAKOB ŠEGA v Škocijanu pri Mokronogu.

Gospodična

iz dobre hrvatske obitelji, večja v govoru in pisavi hrvatskega, nemškega in madjarskega jezika, igra perfektno citre, išče mesto odgojiteljice v boljši slovenski rodbini. 3878-2

Vpraša se upravnistvo „Sl. N.“

Samo za 60 kr.

1/2 kile gosjega perja.

To gosje perje je sivo, popolnoma novo z roko skubljeno, gotovo za porabo, 1/2 kile stane samo 60 kr., boljše kakovosti samo 70 kr. Pošiljate na poskušnjo s petimi kilogr. se razpošilja po poštne povzetju.

J. Krasa, trgovina s posteljnim perjem, Smichov pri Pragi (810).

Zamena dovoljena.

Dobiva se povsod!

J. BUZZOLINI

delikatesna trgovina

v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marij ne vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Sinohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marij ne vare, Heb, Francove vare, Karlove v-re, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove var, Heb, Marij ne vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell am Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Sinohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Sinohorja, Celovca, Pontabla, čez Selthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejevice, Plza, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

1870 Ustanovljeno 1870

Trgovina s perilom in modnim blagom

C. J. HAMANN

priporočā naslednje predmete:

KLOBUKE

volnene, dlakaste, svilene, plšaste za gospe in dečke

iz tovarn ces. kralj. dvornih dobaviteljev

Viljema Plessa v Dunaju in Josipa Pichlerja sinov v Gradcu.

Kravate

(vedno jih je nekaj tisoč v zalogi)

v izberi, okusu in ceni brez konkurence.

Za počteno postrežbo jamči firma

J. C. HAMANN

2975-13

na Mestnem trgu šte. 8

dobavitelj perila c in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, za vodov itd.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške zemlinske kaveje.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predjume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjžice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.